

ВАЛЕРИ ИВАНОВ

СЛЕД БУРЯТА

chitanka.info

На Иван Пейчев

*Вече късно е,
прекалено късно е
за силни мъжки приятелства —
моят кораб в небето отдавна отплава,
странстващ рицар
след нежно предателство,
след неподозирано гнусно предателство —
боен флагман, с разкъсан пряпорец.
Рано е,
съдбовно рано е
за забвение или котва в морето —
аз пътувам,
пътувам,
с кървяща рана,
към мостика на мечтите,
където
всъщност никога не е късно или рано,
никога не е било безвъзвратно късно
и особено рано,
ако всички гари и влакове са се сбъдвали,
ако животът е ново прераждане,
ако това за пръв път се случва...
Всеки край е ново начало.
Всяко начало — нов край.
В края тъжен и не толкова,
защото все пак ти си длъжен
себе си поне веднъж да излъжеш,
че не е прекалено късно,
че не е обезателно късно
и че никога не е особено рано*

да разбунши вълните гигантски
пред даляна на океана,
и да превърнеш живота си в празник,
в един безконечен оазис.
Не е късно,
не е късно, капитане —
замислен, мълчалив и наскърбен от хората —
да продължиш далечното плаване
и да заживееш отново истински.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.